

Έκθεση μαθητή.....

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 28/07/2009 14:09

Έκθεση μαθητή σε αμερικανικό σχολείο - καταπληκτική!

Το παράδοξο της εποχής μας μέσα στην ιστορία είναι ότι έχουμε ψηλότερα κτήρια, αλλά κοντύτερο ψυχισμό.
Φαρδύτερες λεωφόρους, αλλά στενότερες οπτικές γωνίες.
Σπαταλούμε περισσότερο, αλλά έχουμε λιγότερα.
Αγοράζουμε περισσότερα, αλλά απολαμβάνουμε λιγότερο.

Έχουμε μεγαλύτερα σπίτια και μικρότερες οικογένειες.
Περισσότερες ανέσεις, αλλά λιγότερο χρόνο.
Έχουμε περισσότερα πτυχία, αλλά λιγότερη αντίληψη.
Περισσότερη γνώση, αλλά λιγότερη κρίση.
Περισσότερους ειδήμονες, αλλά λιγότερες λύσεις.
Περισσότερα φάρμακα, αλλά λιγότερο καλή φυσική κατάσταση.

Έχουμε πολλαπλασιάσει τα αποκτήματά μας, αλλά έχουμε μειώσει τις αξίες μας.

Μιλάμε πολύ, αγαπάμε σπανιότατα και μισούμε συχνότατα.

Έχουμε μάθει πώς να 'κερδίζουμε το ψωμί μας', αλλά όχι πώς να κερδίζουμε τη ζωή.
Προσθέσαμε χρόνια στη ζωή, αλλά όχι ζωή στα χρόνια μας.

Ταξιδεύουμε στο φεγγάρι, αλλά δυσκολευόμαστε να διασχίσουμε τον δρόμο, ώστε να συναντήσουμε ένα νέο γείτονα.

Κατακτήσαμε το κενό του διαστήματος, αλλά όχι το εσωτερικό μας κενό.
Καθαρίσαμε τον αέρα, αλλά βρωμίσαμε την ψυχή μας.
Διασπάσαμε το άτομο, αλλά όχι την εμπάθεια και την προκατάληψη μας.

Έχουμε υψηλότερα εισοδήματα, αλλά χαμηλότερη ηθική.
Γίναμε πολλοί σε ποσότητα, αλλά λίγοι σε ποιότητα.

Αυτή είναι η εποχή των ψηλών ανθρώπων, αλλά των μικρών χαρακτήρων.
Του γρήγορου κέρδους, αλλά των ρηχών σχέσεων.

Αυτή είναι η εποχή του κόσμου της ειρήνης, αλλά των εσωτερικών συγκρούσεων.
Περισσότερης άνεσης, αλλά λιγότερης διασκέδασης.
Περισσότερων ειδών διατροφής, αλλά λιγότερης θρεπτικότητας.

Αυτή είναι η εποχή των δύο εισοδημάτων (και των δύο συζύγων), αλλά περισσότερων διαζυγίων.
Των εντυπωσιακότερων κατοικιών, αλλά διαλυμένων σπιτιών.

Είναι η εποχή που υπάρχουν πολλά στις βιτρίνες και λιγότερα αποθέματα.....

.....

=====

Απ'Εκθεση μαθητή.....

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 31/07/2009 06:49

Ηλιαννα έγραψε:

Εκθεση μαθητή σε αμερικανικό σχολείο - καταπληκτική!

Το παράδοξο της εποχής μας μέσα στην ιστορία είναι ότι έχουμε ψηλότερα κτήρια, αλλά κοντύτερο ψυχισμό.
Φαρδύτερες λεωφόρους, αλλά στενότερες οπτικές γωνίες.
Σπαταλούμε περισσότερο, αλλά έχουμε λιγότερα.
Αγοράζουμε περισσότερα, αλλά απολαμβάνουμε λιγότερο.

Έχουμε μεγαλύτερα σπίτια και μικρότερες οικογένειες.
Περισσότερες ανέσεις, αλλά λιγότερο χρόνο.
Έχουμε περισσότερα πτυχία, αλλά λιγότερη αντίληψη.
Περισσότερη γνώση, αλλά λιγότερη κρίση.
Περισσότερους ειδήμονες, αλλά λιγότερες λύσεις.
Περισσότερα φάρμακα, αλλά λιγότερο καλή φυσική κατάσταση.

Έχουμε πολλαπλασιάσει τα αποκτήματά μας, αλλά έχουμε μειώσει τις αξίες μας.

Μιλάμε πολύ, αγαπάμε σπανιότατα και μισούμε συχνότατα.

Έχουμε μάθει πώς να 'κερδίζουμε το ψωμί μας', αλλά όχι πώς να κερδίζουμε τη ζωή.
Προσθέσαμε χρόνια στη ζωή, αλλά όχι ζωή στα χρόνια μας.

Ταξιδεύουμε στο φεγγάρι, αλλά δυσκολευόμαστε να διασχίσουμε τον δρόμο, ώστε να συναντήσουμε ένα νέο γείτονα.

Κατακτήσαμε το κενό του διαστήματος, αλλά όχι το εσωτερικό μας κενό.
Καθαρίσαμε τον αέρα, αλλά βρωμίσαμε την ψυχή μας.
Διασπάσαμε το άτομο, αλλά όχι την εμπάθεια και την προκατάληψη μας.

Έχουμε υψηλότερα εισοδήματα, αλλά χαμηλότερη ηθική.
Γίναμε πολλοί σε ποσότητα, αλλά λίγοι σε ποιότητα.

Αυτή είναι η εποχή των ψηλών ανθρώπων, αλλά των μικρών χαρακτήρων.
Του γρήγορου κέρδους, αλλά των ρηχών σχέσεων.

Αυτή είναι η εποχή του κόσμου της ειρήνης, αλλά των εσωτερικών συγκρούσεων.
Περισσότερης άνεσης, αλλά λιγότερης διασκέδασης.
Περισσότερων ειδών διατροφής, αλλά λιγότερης θρεπτικότητας.

Αυτή είναι η εποχή των δύο εισοδημάτων (και των δύο συζύγων), αλλά περισσότερων διαζυγίων.
Των εντυπωσιακότερων κατοικιών, αλλά διαλυμένων σπιτιών.

Είναι η εποχή που υπάρχουν πολλά στις βιτρίνες και λιγότερα αποθέματα.....

.....

Hilianna, συγχαρητήρια, πράγματι καταπληκτική αυτή η έκθεση του νεαρού αμερικάνου. Αλλά δυστυχώς..... η "Ιστορία διδάσκεται αλλά δεν μας διδάσκει"

=====

Απ:Έκθεση μαθητή.....

Δημοσιεύθηκε από πειναλεων - 01/09/2009 14:03

Καλέ μου πατέρα, γλυκιά μου μάνα

Έλα μαζί μου, μη στέκεσαι απέναντί μου. Η σιωπή μου έγινε κραυγή και θέλω να μάθω. Απάντησε μου. Σε ρωτώ:

Ποιοι είναι αυτοί που αποφασίζουν για μένα χωρίς εμένα;

Ποιοι είναι αυτοί που μου στερούν το γέλιο, τη χαρά, τους φίλους μου;

Ποιοι είναι αυτοί που μαραινούν την παιδικότητά μου, την εφηβεία μου, τα νιάτα μου;

Ποιοι είναι αυτοί που υψώνουν τείχη στο μέλλον και γκρεμίζουν τα όνειρά μου;

Ποιοι είναι αυτοί που σε «διώχνουν» απ το σπίτι μας και η καρέκλα σου μένει άδεια στο μεσημεριανό τραπέζι, εξαναγκάζοντάς σε να δουλεύεις διπλοβάρδια;

Ποιοι είναι αυτοί που στέρησαν απ` τα χείλη σου την καλή κουβέντα , απ` τη ψυχή σου την τρυφερότητα, απ` την αγκαλιά σου τη θαλπωρή, απ` τα χέρια σου το χάδι;

Ποιοι είναι αυτοί που γεμίζουν τη ψυχή μου με κακία, μίσος ανταγωνισμό για το συμμαθητή μου , γιατί είναι « άριστος μαθητής» και δεν του μοιάζω;

Ποιοι είναι αυτοί που πλαδαρώνουν το κορμί μου καθηλώνοντάς το10 ώρες το 24ωρο σε μια καρέκλα;

Ποιοι είναι αυτοί που με δικάζουν σε αβουλία, βουβαμάρα, αποχαύνωση;

Ποιοι είναι αυτοί που με φλομώνουν με άχρηστη γνώση , με καταντούν φυτό και γιατί και πως συνεχώς με κρίνουν;

Ποιοι είναι αυτοί που.....Ποιοι είναι αυτοί που...

Ατελείωτα τα ερωτήματα.

Γλυκέ μου πατέρα, καλή μου μάνα..

Άκου τη φωνή μου, αφουγκράσου τη ψυχή μου.

Θέλω σχολείο για τη ζωή

Θέλω γνώση και όχι απόγνωση

Θέλω μόνρφωση και όχι εξόντωση

Θέλω ελεύθερο χρόνο για σένα, για μένα, να σε χαίρομαι εγώ, να με απολαμβάνεις εσύ....

Θέλω να `χω τα αυτιά μου ανοιχτά, τα μάτια λαμπερά, το μυαλό μου καθαρό, τη ψυχή μου γεμάτη αρετή....

Θέλω να ανοιξω τα φτερά μου και με ξεπουπουλιάζουν κάθε μέρα.

Θέλω να σηκώσω το κεφάλι ψηλά, να κοιτάζω το γαλάζιο ουρανό και με «χώνουν « ακόμα πιο βαθιά στη γη»

Θέλω...θέλω...θέλω...

Ατελείωτα τα θέλω.

Για όλα αυτά και τόσα ακόμα, μάνα μου, πατέρα μου, σε παρακαλώ, σε καλώ και σε προσκαλώ, έλα μαζί μου, γίνε βοηθός μου , σύμμαχος, συμπορευτής μου. Μη μ` αφήνεις μοναχό, έρμαιο με τόσους γύρω μου «δήθεν φίλους μου» που νοιάζονται για το καλό μου τάχα.

Τώρα, αυτή την ώρα, δε σε θέλω απλά. Τώρα, ΑΠΑΙΤΩ.

Να `σαι κοντά μου, δίπλα μου στη λύπη, στη χαρά μου , στον αγώνα και στη αγωνία μου. Σε περιμένω και ξέρω ότι θα `ρθεις. Γιατί μεγάλωσα διάβασα, ρώτησα, έμαθα και ωρίμασα σκέφτηκα και έκρινα.

Δε φταις εσύ, ούτε κι εγώ.

Φταίνει «αυτοί», «εκείνοι» και «οι άλλοι»

Συζητήσεις - Μαγειρικές διαδρομές

Δημιουργήθηκε: 19 October, 2019, 17:27

Τους ξέρεις και τους ξέρω.

Εγώ και εσύ όμως , Εσύ και Εγώ , ΕΜΕΙΣ

Πρέπει να είμαστε μαζί.

Αγαπημένοι μου γονείς

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΧΘΡΟΙ.

Μαθητής 1ου Λυκείου Σπάρτης απευθυνόμενος προς τους γονείς , λόγω κατάληψης του σχολείου του το 2006 .

=====